

užívá. Schválení stanov bez tohoto zjištění provedené zakládá se na skutkové podstatě nedostatečně vyšetřené, pročež muselo býti uznáno dle § 6 zák. o ss.

Bezodůvodnou uznal nss stížnost téže obce do rozhodnutí min. zeměd. — expositury pro Slovensko — z 2. prosince 1922, neboť tímto rozhodnutím bylo výslovně stanoveno, že v lese, ležícím v území obce Š., spravovaném státem dle hospodářského plánu schváleného, může se na dále hospodařiti jen dle dosud platného zvyku, dokud v tom směru jiné úřední opatření nebude učiněno. K tomu bylo ještě dodáno, že hospodaření v tomto lese podle schválených stanov bývalých urbarialistů obce Š. tou dobou není možné, poněvadž proti schválení stanov byla podána stížnost.

Tomuto výnosu nelze rozuměti jinak, než že hospodaření dle schválených stanov na ten čas nebude zavedeno, poněvadž, jak odvodní spis dodává, dlužno vyčkati rozhodnutí o sporných otázkách vlastnického práva. Žal. úřad učinil tedy opatření, kterého se stížnost domáhala.

Č. 3580.

Zajištění bytů: I. Předpokladem zajištění podle § 13 zák. č. 225/1922 a 87/1923 není, že byt jest pronajat státnímu zaměstnanci, nýbrž že byl obýván dne 19. srpna 1922 státním zaměstnancem. — II. Okolnost, že vlastník domu bytu po státním zaměstnanci potřebuje nutně pro sebe, nevylučuje jeho zajištění podle § 13 cit. zák.

(Nález ze dne 9. května 1924 č. 5296).

Věc: J. L. v P. proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezodůvodná.

D ů v o d y: Výměrem z 1. listopadu 1923 zajistila osp v P. na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. v domě st-lově byt, uprázdněný služebním přeložením majora K. K. do obce jiné a přikázala byt ten státnímu kapitánovi J. A. — —

Nař. rozhodnutím ze 7. ledna 1924 nevyhověla zsp odvolání, ježto jsou zde předpoklady § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 pro zajištění bytu.

Stížnost do rozhodnutí toho neshledal nss důvodnou.

Stížnost namítá především, že nař. rozhodnutí jest nezákonné, ježto nájemcem bytu nebyl dne 19. srpna 1922 státní zaměstnanec, případně vojenský gážista (§ 13, odst. 4 zák. č. 87/1923), nýbrž že nájemkyní bytu byla choť vojenského gážisty, a domnívá se, že následkem toho nelze vůbec použití § 13 cit. zák., zejména, když předpis ten předpokládá, že byt musí býti pronajat státnímu zaměstnanci.

Názor ten není správný. Předpokladem § 13 není, že byt jest pronajat státnímu zaměstnanci, nýbrž že byt byl obýván dne 19. srpna 1922 státním zaměstnancem a uprázdní se následkem toho, že státní zaměstnanec, pokud se týče vojenský gážista, který v bytě bydlí a 19. srpna 1922 bydlel, byl služebně přeložen do obce jiné. — —

Bez významu jest dále okolnost, že st-1 zajištěného bytu nutně potřebuje pro svoji četnou rodinu, stále churavící. Neboť zákon neosvobozuje vlastníka domu od povinnosti mu § 13 cit. zák. uložené, jestliže jinak předpoklady pro zajištění bytu jsou dány. Vlastní potřebu majitele domu uznává zákon jen v případě § 2 zák. č. 225/22 ve znění zák. čis. 87/23, o takový případ však zde nesporně nejde. — — —

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3581.

Zajištění bytů: * Podle § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. nelze zajistiti byt tehdy, když třeba bez výpovědi byl nájemní poměr rozvázán vyklizením bytu a odevzdáním klíčů.

(Nález ze dne 9. května 1924 č. 6042).

Prejudikatura: Boh. 3407 adm.

Věc: J. V. v P. proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — —

Žal. úřad zajistil byt st-lův a opřel se při tom jedině o zjištění, že zabrání stalo se dříve, než z bytu byla dána výpověď dosavadním nájemníkem, jenž jest státním zaměstnancem a byl přeložen na jiné místo služební.

St-1 bránil se proti zajištění bytu především námitkou, že výpověď skutečně dána mu byla dříve, než úřad byt pro jiného státního zaměstnance zajistil, a sice že mu výpověď byla dána již v srpnu 1923 dosavadním nájemníkem J. B. a pak v první polovici října 1923 jeho chotí jménem jejího muže. Dále namítal st-1, že, nehledě k tomu, zabrání bytu provedeno bylo teprve po té, když byt byl již vyklizen a klíče samotným nájemníkem J. B. odevzdány byly vlastníku domu.

Netřeba se zabývatí otázkou, zda státní zaměstnanec dosud byt obývající dal výpověď z bytu skutečně dříve, než dodáno bylo vlastníku domu zajišťovací opatření, neboť nss vyslovil již v nál. Boh. 3407 adm. právní názor, že úřad nemůže zajistiti byt také tehdy, když třeba bez výpovědi nájemní poměr byl rozvázán, byt vyklizen a klíče odevzdány majiteli domu. — — —

V daném případě úřad k tomuto druhému důvodu, o který st-1 opíral nemožnost zajistiti byt, vůbec nezaujal stanovisko, vycházející z názoru, že jest nerozhodným, zda byt byl uprázdněn dříve, než zajištění bytu se stalo, jestliže jen výpověď z bytu nebyla dána dříve.

Názor ten však jest mylný a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss.